

ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਚ ਚਰਚ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਫੈਲਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਝ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਸਲੀਅਤ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਚਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਤਾਨ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਹ ਚਰਚ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵੀ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਅਕਸਰ ਚਰਚ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ (ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਡਿੱਗਣ (ਧਰਮ-ਤਿਆਗ) ਦੇ ਖਤਰੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, “ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਰਹੋ ਜਿਹੜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਉਹ ਪਾਤਨ ਵਾਲੇ ਬਖਿਆੜ ਹਨ” (ਮੱਤੀ 7:15)। ਉਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ “ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਥੇਰੇ ਠੋਕਰ ਖਾਣਗੇ ... । ਕਿਉਂਕਿ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਉੱਠਣਗੇ ਅਰ ਅਜੇਹੇ ਵੱਡੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਕੰਮ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਕਿ ਜੇ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੇ” (ਮੱਤੀ 24:10, 24)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ “ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਿੱਦਤਾਂ ਚੋਰੀ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣਗੇ” (2 ਪਤਰਸ 2:1)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ “ਧਰਮ ਤਿਆਗ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:3) ਅਤੇ ਅਫਸੂਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨਿਗਾਹਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਪੁਰਸ਼ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਉਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੇ ਭਈ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:30)। 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

... ਉਹ ਸਮਾ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ [ਕੁੱਝ ਮਸੀਹੀ] ਖਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਸਹਿਣਗੇ ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਜਲੂਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਤੋਂ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਢੇਰ ਕੇ ਖਿਆਲੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਵੱਲ ਫਿਰਨਗੇ। (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:3, 4)।

ਪਹਿਲਾ ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4 ਅਧਿਆਇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਤੇਜ਼ ਮੂਲ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ (4:1-5)। ਪਿਛਲਾ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ: 3:16. ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਿੱਘ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਨੇਰਾ ਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ “ਭਗਤੀ ਦੇ ਭੇਤ” (3:16) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ “ਅਭਗਤੀ ਦੇ ਭੇਤ” ਦਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ – ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:7 ਵਿੱਚ “ਕੁਧਰਮ ਦਾ ਭੇਤ” ਕਿਹਾ ਹੈ।

“ਹਨੇਰੇ ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ!” (4:1-5)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (4:6-10)। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣਗੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ 4:1-5 ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ (4:1)

‘ਪਰ ਆਤਮਾ ਸਾਫ਼ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਕ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਲ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਣਗੇ।

ਆਇਤ 1. ਅਧਿਆਇ ਵਿਰੋਧੀ ਯੋਜਕ ਪਰ (ὁἱ, ὅ) ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 4 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਅਧਿਆਇ 3 ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੁਲਨਾ 3:16 ਦੀਆਂ ਅਚਰਜ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਕਾਂ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ।

ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: **ਆਤਮਾ ਸਾਫ਼ ਆਖਦਾ ਹੈ।** ਇਹ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਨਿਜੀ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣ ਸੀ। “ਸਾਫ਼” ῥῆσις (ਰਹੇਰੇਸ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ “ਠੀਕ” ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ “ਆਤਮਾ ... ਆਖਦਾ ਹੈ।” ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ: ਇਥੇ ਇੱਕ ਡਿੱਗਣ ਹੋਵੇਗਾ।

ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ? ਆਤਮਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ **ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ** ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਡਿੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਆਉਣ ਵਾਲਾ” (ὄντας, ਹਸਟਰੇਸ) ਦਾ ਅਰਥ “ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ” (NKJV) ਜਾਂ “ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ” (NASB) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।² ਵਾਕ “ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਮਿਆਂ” ਮਸੀਹੀ ਜੁੱਗ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।³ “ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਮਿਆਂ” ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ – ਸ਼ਾਇਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ।⁴

ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ 4:1-5 ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਮਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਤਕਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਇਤ 1 ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ (“ਕਈ ਲੋਕ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਣਗੇ”), ਉਹ ਆਇਤ 3 ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ (“ਜਿਹੜੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ”)⁵ ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ: “ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ [ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ] ਓਹ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ...” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:6; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸੱਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਅਫ਼ਸੂਸ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਆਰਕੀਬਾਲਡ ਥੋਮਸ ਰੋਬਰਟਸਨ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਈ “ਹੁਣ ਸੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ,” ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ “ਇੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਖਤਰਾ” ਸੀ।⁶ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਆਏ ਹਨ ਜੋ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਸੱਚ ਹੈ; ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਵੀ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਰਮ ਤਿਆਗ *ਹਮੇਸ਼ਾ* “ਇੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਖਤਰਾ ਹੈ।”

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਈ ਕੀ ਸੀ? **ਕਈ ਲੋਕ ... ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਣਗੇ।** ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਫਿਰ ਜਾਣਗੇ” ਉਹ ἀποστῆσονται (*ਅਪੋਸਟੇਸੈਨਟਾਈ*) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ἀφίστημι (*ਅਫਿਸਟੇਸਮੀ*) ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਧਰਮ-ਤਿਆਗ” (CJB) ਜਾਂ “ਛੱਡ ਦੇਣਾ।” *ਅਫਿਸਟੇਸਮੀ* ἀπό (*ਅਪੋ*, “ਤੋਂ ਦੂਰ”) ਅਤੇ ἵστημι (*ਹਿਸਟੇਮੀ*, “ਖੜ੍ਹੇ,” ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, “ਦੂਰ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ”)⁸ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। *ਅਪੋਸਟੇਸੈਨਟਾਈ* ਮੱਧ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਹੈ; ਇਹ ਕੰਮ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

“ਨਿਹਚਾ” ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ। “ਫਿਰ ਜਾਣ” ਦੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣਾ ਸੀ। ਆਇਤ 3:16 ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀਆਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਵੀ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ “ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨੇਮ” ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਕਿਸੇ ਦੀ “ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਬੇੜੀ ਡੋਬਣਾ” ਹੈ (ਵੇਖੋ 1:19, 20)।

ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਈ ਵਿਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਧਰਮ - ਤਿਆਗ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਗੇ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ *ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਸੀ*: ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਫਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਚਿੱਤ ਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। “ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ” προσέχω (*ਪ੍ਰੋਸੇਕਿਓ*)⁹ ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ, ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ, ਸਮਰਪਤ ... ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ।”¹⁰ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਬਹੁਤ ਮੈ ਪੀਣ ਵਾਲੇ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (3:8)। ਉਹ ਜੋ ਫਿਰ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਮਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਸਧਾਰਣ

ਸੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਭਟਕ ਰਹੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:3)। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉੱਡਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖਾ ਖਾਣ ਸੀ: ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੇਖਤਾ ਦੀਆਂ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ [πλάνος, ਪਲੇਨੋਸ] ਰੂਹਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ “ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ” ਅਤੇ “ਭੂਤ” ਸਨ। ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਲਹੂ ਅਤੇ ਮਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ... ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:12)। ਇਹ “ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮੇ” ਅਤੇ “ਭੂਤ” ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ “ਦੂਤ” (ਜਾਂ “ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ”) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਪਰਕਾਸ਼ 12:9)।

ਸ਼ਤਾਨ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:5)। ਸਾਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਕੁਰਾਰੇ¹¹ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਲਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਅਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਰਣਨੀਤਿ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੈ (ਉਤਪਤ 3:1-6; ਵੇਖੋ 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:16), ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

ਤੀਸਰਾ ਕਾਰਕ ਸ਼ਤਾਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਨ: ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਲ¹² “ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ” ਧੋਖਾ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। “ਸਿੱਖਿਆ” (διδασκαλία ਤੋਂ, ਡੀਡਾਸਕੇਲੀਆ) ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਬਸ “ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ” ਹੈ। “ਭੂਤ” ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ δαίμων (ਡਾਈਮੋਨ) ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਪੀਅੰਤਰਣ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਗਲਤੀ ਸਾਨੂੰ ਅਸੰਗਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਹਿਰਾ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਸ਼ਤਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ!¹³ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ “ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨ ਪਛਾਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:2; KJV; ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ 18:1-8)। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਧਾਰਮਿਕ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।¹⁴

ਸ਼ਤਾਨ ਗਲਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ “ਅਸਾਨ” ਤਰੀਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਤਾਵਲੇ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ “ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ” ਦੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਆਦਰ-ਮਾਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ, ਉਹ ਕੁੱਝ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ “ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ” ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰੇ, ਉਹ “ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਹੀ” ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ – ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਸਚਿਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਣ ਪਰ ਇੰਨਾ ਕੁ ਝੂਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇ।

ਦੇਸੀ ਲੋਕ (4:2)

ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਪਟ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਅੰਤਹਕਰਨ ਤੱਤੇ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਦਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 2. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਇਤ 2 ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। NIV ਵਿਚ ਹੈ “ਇਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ” ਫਿਰ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।¹⁵ ਇਸ ਆਇਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਲੇਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ **ਕਪਟ** ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ὑπόκρισις (*ਹਿਓਪੋਕ੍ਰਿਸਿਸ*) ਦਾ ਲਿਪੀਅੰਤਰਣ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।¹⁶ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਸਰਵਜਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਸਲੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਔਕੜਾਂ ਵਿਚ ਹੈ।”¹⁷ ਇੱਕ ਕਪਟੀ ਦਿਖਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ “ਸਰਾ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ” ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਸੀ (1:7) ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ (ਵੇਖੋ 6:5)।

ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪਹਿਲੀ ਦੀ ਸੰਕਲਨ ਹੈ: ਉਹ **ਝੂਠ ਬੋਲਣ** ਵਾਲੇ ਸਨ। “ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ” ψευδολόγος (*ਸੁਡੋਲੋਗੋਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਜੋ “ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ” ਹਨ। ਸ਼ਬਦ ψευδής (*ਸਿਊਡਸ*, “ਝੂਠ”) ਜਮ੍ਹਾਂ λόγος (*ਲੋਗੋਸ*, “ਸ਼ਬਦ”)।¹⁸ ਹੈ। ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਝੂਠ ਸੀ। ਸ਼ਤਾਨ “ਝੂਠ ਦਾ ਪਤੰਦਰ” ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8:44), ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ “ਬੱਚੇ” ਸਨ।

ਇਹ ਝੂਠੇ ਕਪਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ **ਆਪਣਾ ਹੀ ਅੰਤਹਕਰਨ ਤੱਤੇ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਦਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ**। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ “ਜ਼ਮੀਰ” ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ (1:5, 19; 3:9) – ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਕਿ ਕੁੱਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਠੀਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਗਲਤ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹ ਨਿਵਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜੇਗਾ ਘੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ “ਆਪਣਾ ਹੀ ਅੰਤਹਕਰਨ ਤੱਤੇ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਦਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

ਪੈਲਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਮੀਤੱਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰੈਂਡੇਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਓਲਡ ਵੇਸਟ ਵਿਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰੈਂਡੇਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਹਨ ਕਿ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬ੍ਰੈਂਡੇਡ ਕੀਤਾ ਹੈ। NEB ਵਿਚ ਹੈ “ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰੈਂਡੇਡ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।” ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਚਮੜੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹⁹ ਸ਼ਬਦ “ਤੱਤੇ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਦਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ...”

καυσατηριαύζω (ਕੈਸਟਿਰੀਜ਼ੇ) ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ “ਕਾਟਰਾਈਜ਼” ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਰ ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਪਰਾਧ (4:3-5)

ਅਜਿਹੜੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੋਜਨਾਂ ਦੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਮਨੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਤਪਤ ਕੀਤੇ ਭਈ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਵਰਤਣ। “ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਤਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹਰੇਕ ਵਸਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਦੇ ਉਹ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਲਈ ਜਾਵੇ।”⁵ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠ ਕੀ ਸਨ? ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਝੂਠੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 4:3-5 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਭੋਜਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਦੂਸਰੇ ਤੇ ਲਾਇਆ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ, ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਭੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ।²⁰

ਦੋਵੇਂ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਬੁਰਾ ਸੀ, ਨੈਸਟਿਕ ਪੰਥ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਚਰਮ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਪੰਥ ਏਸੇਸ ਨੇ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ।²¹ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਤੋਂ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ 11)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਭਾਵੇਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ।

ਆਇਤ 3. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆਕ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ ਸਨ। ਕੁਆਰੇ ਰਹਿਣ ਵਿਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ²² (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 19:10-12; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:7-9, 26, 32, 33)। ਪਰ, ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਵਰਜਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੋ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵਰਜਣਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ “ਇੱਕ ਆਦਰਯੋਗ ਸੰਪਤੀ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ “ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਦਮੀ ਇਕੱਲਾ ਰਹੇ” (ਉਤਪਤ 2:18)। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਰਚਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਮ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਫਲੇ ਅਰ ਵਧੇ ਅਰ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿਓ” (ਉਤਪਤ 1:28)। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਨੂੰ “ਲੇਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਦਾਉਤ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਪਰਕਾਸ਼ 19:9)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਬੰਦ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਆਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:4 ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, “ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਰ ਜੋਗ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ

ਵਿਛਾਉਣਾ ਬੇਦਾਗ ਰਹੇ।" ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:22-33)। ਇੱਕ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਤੀ ਹੋਵੇ (3:2, 12)।

ਆਇਤ 3 ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਆਰੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 300 ਸੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿਚ ਆਯੋਜਿਤ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਕੁਆਰੇ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ, ਕੁਆਰੇ ਰਹਿਣਾ "ਅਕਸਰ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ।" ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਸਬਾਨਾਂ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਆਰਵੀਂ ਬਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੇ ਪਾਪਲ ਸੁਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਸੰਨ 1563 ਵਿਚ, ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਟ੍ਰੈਂਟ ਕੁਆਰੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।²³

ਪਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਨਾਲੋਂ ਕੁਆਰੇ ਰਹਿਣਾ ਵਧੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਭਰ ਰਹੀ ਨੈਸਟਿਕ ਫ਼ਿਲਾਸਫੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਰੀਨੀਅਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨੈਸਟਿਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ [ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ] ਸ਼ਤਾਨ ਤੋਂ ਹੈ।"²⁴ ਇਹ ਸੇਚ ਨੈਸਟਿਕਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਆਈ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸੁਭਾਵਿਕ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ: ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਟਰਟੂਲੀਅਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜੋ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ," "ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਸਨ," ਅਤੇ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ (ਭਵਿੱਖ) ਦੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।"²⁵

ਪੌਲੁਸ ਨੇ 4:4 ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ, "ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਤਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹਰੇਕ ਵਸਤ ਚੰਗੀ ਹੈ।" ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਆਹ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਖੁਦ ਵਿਆਹ, ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰਚਿਆ। ਉਤਪਤ 1:31 ਵਿਚ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਰਬੱਤ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਵੇਖੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸੀ।" ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ "ਚੰਗਾ" ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ "ਬੁਰਾ" ਨਾ ਕਹੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਭੋਜਨਾਂ²⁶ ਦੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਮਨੇ²⁷ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਮਨੇ" ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ἀπέχω (ਅਪੋਚੋ) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਅਰਥ ਹੈ "ਬਚਣਾ ਹੈ।"²⁸ ਕੁੱਝ ਖਾਸ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਿਹਤ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਾਂ ਨਿਜੀ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਵੀ ਕੁੱਝ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਵਿਚੋਂ ਕੁੱਝ ਖਾਸ ਭੋਜਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਨੂਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਹਰ ਚੱਲਣਹਾਰ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਣ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਭੋਜਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ" (ਉਤਪਤ 9:3)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:9-16 ਵਿਚ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਣ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਚੌਪਾਇਆਂ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਦਿਖਾਈ

ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, “ਹੇ ਪਤਰਸ ਉੱਠ ਅਤੇ ਕੱਟ ਕੇ ਖਾਹ।” ਪਤਰਸ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਯਹੂਦੀ ਰੀਤ ਦੇ ਭੋਜਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਜਮ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਐਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ ਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਚੀਜ਼ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਯੀ।” ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਨਾ ਕਹਾ।”²⁹

ਮੇਰੇ ਬਚਪਨ ਵਿਚ, 4:3-5 ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਦੇ “ਮਾਸ ਰਹਿਤ ਸੁੱਕਰਵਾਰਾਂ” ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਕੈਫੇਟੇਰਿਆ ਵਿਚ, ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮੱਛੀ ਜਾਂ ਮਕਰੇਨੀ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ, ਦੁਬਾਰਾ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਝਲਕ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ (ਕੁਲੁੱਸੇ ਅਫ਼ਸੂਸ ਤੋਂ ਕੋਈ 120 ਮੀਲਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਸੀ): “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮਰ ਗਏ ... ਕਿਉਂ ਏਹੇ ਜੇਹੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ... ਜਿਵੇਂ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਵੀਂ, ਨਾ ਚੱਖੀਂ, ਨਾ ਛੋਹਵੀਂ? ... ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:20-22)।

ਕੁਲੁੱਸੇ ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੋਜਨ ਮਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਾਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਹਰ ਉਸ ਭੋਜਨ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਵੀ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥ ਸਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਤਪਤ ਕੀਤੇ ਭਈ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਵਰਤਣ। ਭੋਜਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਓ ਅਸੀਂ 4:3 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ:

ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ: ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।” ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। “ਹਰੇਕ ਚੰਗਾ ਦਾਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰਨ ਦਾਤ ਉਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੈ ...” (ਯਾਕੂਬ 1:17)।

ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ: “ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।” “ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ” *εὐχαριστία* (*ਯੂਕ੍ਰਿਸਟਿਆ*) ਤੋਂ ਹੈ; ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ 2:1 ਵਿਚ “ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਹਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇਹੋ ਇੱਛਿਆ ਹੈ” (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:18)।

ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਦੇ ਨਾਲ: “ਨਾਲ ਲਈ ਜਾਵੇ।” “ਲਈ ਜਾਵੇ” *μετάλημψις* (*ਮੈਟਾਲੈਪਸਿਸ*, “ਨਾਲ ਲਈ ਜਾਵੇ”) ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ – *μετά* (ਮੈਟਾ, “ਨਾਲ”) ਨੂੰ *λαμβάνω* (*ਲੰਬਾਨੋ*, “ਲਈ” ਜਾਂ “ਗ੍ਰਹਿਣ”) ³⁰ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵਿਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਤ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ “ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਖੀ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ” (6:18)।

ਸਮਝ ਦੇ ਨਾਲ: “ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ।” “ਜਾਣਨ” *ἐπιγινώσκω* (*ਐਪੀਜੀਨੋਸਕੋ*, “ਜਾਣਨ”) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ *γινώσκω* (*ਜੀਨੋਸਕੋ*, “ਜਾਣਨ”) *ἐπί* (*ਐਪੀ*, “ਵਾਲੇ”) ³¹ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਜਾਣਨਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਨਾ, ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਜਾਣਨਾ।”³² “ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ” ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ³³ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ; ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਚਿਆਈ ਤੇ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ” ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੀਏ।

ਆਇਤ 4. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਤਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹਰੇਕ ਵਸਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਜੇ ਕਦੇ ਉਹ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਲਈ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਤਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹਰੇਕ ਵਸਤ” ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੋਜਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਆਇਤ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ “ਉਤਪਤ ਕੀਤੇ” (ਕਿਰਿਆ κτίω, ਕਤੀਜੋ) ਭੋਜਨ; ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ, ਉਹ ਉਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਨਾਂਵ κτίσμα, ਕਟਿਸਮਾ)³⁴ – ਅਰਥਾਤ, ਭੋਜਨ। ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿਚ, ਉਹ ਕਈਆਂ ਭੋਜਨਾਂ ਦੇ ਵਰਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ, ਉਹ ਤਿਆਗੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੋਜਨਾਂ ਦੇ ਰੱਦੇ ਜਾਣ।³⁵ ਦੋਵਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਧੰਨਵਾਦ (ਯੂਕ੍ਰਿਸਟੀਆ) ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਤਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹਰੇਕ ਵਸਤ ਚੰਗੀ ਹੈ” ਇੱਕ ਆਮ ਸਚਿਆਈ ਹੈ। ਆਰੰਭ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਡਿੱਠਾ ਭਈ ਚੰਗਾ ਹੈ” (ਉਤਪਤ 1:10, 12, 18, 21, 25)। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੰਪੂਰਣ ਕੀਤਾ, “ਉਪਰੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਰਬੱਤ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਵੇਖੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸੀ” (ਉਤਪਤ 1:31)। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਇਸ ਜਨਰਲ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਗਲਤ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ “ਚੰਗੀ”³⁶ ਹੈ। ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: (1) ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੀ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਾਪ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਸਲੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ (ਉਤਪਤ 3:16-19)। (2) ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਅਕਸਰ ਆ ਕੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੈਕਸ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਭੁੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਟੂਪਨ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

4:4 ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਇਦ “ਧੰਨਵਾਦ” (ਯੂਕ੍ਰਿਸਟੀਆ) ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ “ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਲਈਏ।” ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ; ਉਸ ਨੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ; ਧੰਨਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ (ਮਰਕੁਸ 8:6) ਉਸ ਦੇ ਲਈ “ਬਰਕਤ ਮੰਗੀ” (ਮਰਕੁਸ 6:41; ਲੂਕਾ 24:30)। ਮੁੱਢਲੇ ਮਸੀਹੀ ਵੀ ਇਹੋ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 14:6; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:30)। “ਸਾਡੀ ਰੋਜ ਦੀ ਰੋਟੀ” ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 6:11); ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਈਏ।

ਆਇਤ 5. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਅਦਭੁੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। “ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ” ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ἁγιαζω (ਹਾਜੀਏਜੋ) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ἁγιος (ਹਾਜੀਓਸ, “ਪਵਿੱਤਰ”) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਹਾਜੀਏਜੋ, ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ “ਵੱਖਰੀ ਕੀਤੀ” ਹੋਈ ਜਾਂ “ਸਮਰਪਿਤ”

ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।³⁷ RSV ਵਿਚ “ਪਵਿੱਤਰ” “ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ” ਹੈ; ਦੀ ਬਜਾਇ NEB ਵਿਚ “ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ” ਹੈ; ESV ਵਿਚ “ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ³⁸ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ” ਸਾਡੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। “ਅਰਦਾਸ” ἑνταύτης (*ਐਨਟੈਕਸਿਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਧੰਨਵਾਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।⁴⁰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੋਜਨ ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ⁴¹ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ – ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ – ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਮੌਕੇ⁴² ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਾਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ” (4:6-10)

ਅਧਿਆਇ 4 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਖੰਡੀ ਝੂਠੇ ਝੂਠਿਆਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਲੋਕ “ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਫਿਰ ਜਾਣਗੇ।” ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ “ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ” ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ (4:1)।

ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਗਲਤੀ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਸਾਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਚਰਮ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿਚ ਕਿ ਇਹ ਦੂਰ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਲਤੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਲਾ ਕੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਰਗੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ।

ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? 4:6-10 ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਰਸਪਰ ਵਿਅਕਤ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ।

ਗਲਤੀ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕੇ ਨਾ (4:6)

“ਜੇ ਤੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੋਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਤੂੰ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ ਪਲ ਕੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ ਬਣੋਗਾ।

ਆਇਤ 6. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਦ ਹੀ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੋਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਤੂੰ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ ਪਲ ਕੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ ਬਣੋਗਾ।⁴³ “ਏਹ ਗੱਲਾਂ” ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ (4:1-5)। ਜਦੋਂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ “ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ ਬਣੋਗਾ”⁴⁴ – ਭਾਵ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚੰਗਾ ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬੀਮਾਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ

ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਡਾਕਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ ਸੀ? ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ “ਇਸ਼ਾਰਾ” ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ” ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਕ ὑποτίθημι (ਹੁਪੋਟੀਥਿਮੀ, “ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ”) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ὑπό (ਹੁਪੋ, “ਅਧੀਨ”) ਅਤੇ τίθημι (ਟੀਥਿਮੀ, “ਪਾਉਣਾ,” “ਰੱਖਣਾ,” ਜਾਂ “ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ”)੪੫ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ “ਫੈਲਾ ਦੇਣਾ” ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ “ਭਰਾਵਾਂ” (ἀδελφοίς ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ, ਅਡਲਫੋਸ) ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। “ਭਰਾਵਾਂ” ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ, ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਸੂਚਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਭਰਾ “ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ” ਸਨ (6:2)। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ “ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਰ ਅਰ ਸਿਖਾ” (4:11; NIV) ਜਿਵੇਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ” ਵਾਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੁੱਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। “ਸੇਵਕ” δίακονος (ਡਾਈਕੋਨੋਸ) ਤੋਂ ਹੈ। ਡਾਈਕੋਨੋਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 3 ਵਿਚ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਭਾਵ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਵੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 4:6 ਵਿਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ “ਸੇਵਕ” ਹੈ (KJV; NKJV; RSV; NIV)।੪੬ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੇਵਕਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਲੋਕ “ਬਚਨ ਦੀ ਸੇਵਾ” ਕਿਹਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 6:4)।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਇਤ 6 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜੀਏ: ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਕੁੱਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡਰਪੇਕ ਅਤੇ ਝਿਜਕਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੁਰਾ ਸਿਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।

“ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਦੀ ਅਣਦੇਖਾ ਨਾ ਕਰੋ” (4:6)

੬ਜੇ ਤੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਤੂੰ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ ਪਲ ਕੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ ਬਣੇਂਗਾ।

ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੋੜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਹਿਦਾਇਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ: ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇੱਕ

ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 6. ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ: ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਤੂੰ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ ਪਲ। ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ “ਪਲਣਾ” ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਪੈਸ਼ਣ ਕਿੱਥੋਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਕਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ “ਨਿਹਚਾ”⁴⁷ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ⁴⁸ ਤੋਂ – ਅਰਥਾਤ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੋਂ।⁴⁹

ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਨਿਹਚਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ” “ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ” ਕਿਹਾ। “ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ” (διδασκαλία, ਡੀਡਾਸਕੇਲੀਆ) “ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ, “ਚੰਗੀ” ਆਮ ਸ਼ਬਦ ὑγιαίνω (ਹੀਊਜਾਈਨੇ, “ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹੋ”)।⁵⁰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਇਹ καλός (ਕਾਲੇਸ): “ਚੰਗੇ” ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਵਾਕ “ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ” (4:6) ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਲ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ – ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਸੇਵਕ ਦੀ ਭੁੱਖੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਸਿਰਫ ਬੁਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਲੀ ਗਈ ਹੈ।

“ਪਲ ਕੇ” (ἐντρέφω, ਐਨਟ੍ਰੀਫੋ) ਸ਼ਬਦ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ, ਖਵਾਉਣਾ, ਪੋਸ਼ਣ (τρέφω, ਟ੍ਰੈਮਫੋ), ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਕ ἐν (ਐਨ) ਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ “ਕਰਨਾ, ਪਾਲਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ, ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ” ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।⁵¹ ਇੱਕ ਵਾਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ “ਨਿਹਚਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ” (MSG)। ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:5; 3:15) ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਪੋਸ਼ਣ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਵੇਖਣਾ ਜਾਂ ਜਾਂਚਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਚਿੱਠਿਆ, ਫਿਰ ਨਿਗਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸ਼ਣ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੁੱਝ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲੈਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ “ਪਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ [ਅਸੀਂ] ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪਚਾ ਲਿਆ ਹੈ।”⁵²

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਨਿਹਚਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਤੂੰ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਵਾਕ παρακολουθῆω (ਪੈਰਾਕੋਲੋਥੀਓ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ “ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ” ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਬਦ (ἀκολουθῆω, ਅਕੋਲਾਓਥੀਓ) ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਕ “ਮਗਰ” (παρά, ਪਾਰਾ) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨੇੜਿਓਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ “ਨਾਲ ਨਾਲ”⁵³ ਹੋ ਕੇ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੀ। ਸਚਿਆਈ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ

ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਪਲਣਗੀਆਂ।

“ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ” (4:7)

ਅਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜੋ।

ਆਇਤ 7. “ਨਿਹਚਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ” ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੱਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜੋ। “ਕਹਾਣੀਆਂ” $\mu\theta\theta\omicron\varsigma$ (*ਮੁਥੇਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਬਦ “ਪੁਰਾਣ ਕਹਾਣੀਆਂ”⁵⁵ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਲਾਹ ਆਇਤ 3 ਵਿਚ ਇਹ ਸਲਾਬ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ “ਪੁਰਾਣ ਕਹਾਣੀਆਂ” ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, “ਪੁਰਾਣ ਕਹਾਣੀਆਂ” ਸ਼ਾਇਦ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬੁਰੀ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ “ਕਹਾਣੀਆਂ” ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ (KJV)। ਉਹ “ਸੰਸਾਰਿਕ” ($\beta\acute{\epsilon}\beta\eta\lambda\omicron\varsigma$, *ਬੇਬੇਲੇਸ*) ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰਿਕ”⁵⁶ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ “ਅਸਲੀ ਮਹੱਤਵ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਬੇਕਾਰ, ਵਿਅਰਥ”⁵⁷ *ਬੇਬੇਲੇਸ*, “*ਰੈਰਿਓਸ* ‘ਪਵਿੱਤਰ’ ਦਾ ਉਲਟ ਹੈ।”⁵⁸ NIV ਪੁਰਾਣ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ “ਨਾਸਤਿਕ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਹਾਰ “ਬੁੱਢੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ” ਸਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ $\gamma\rho\alpha\acute{\omega}\delta\eta\varsigma$ (*ਗ੍ਰੈਓਡਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, “ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ, ਜੋ ‘ਢੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।”⁵⁹ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਭਾਵ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ “ਬੁੱਢੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ” (ਵੇਖੋ KJV), ਇੱਕ ਵਾਕ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿਹਤ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ (“ਇੱਕ ਬੁਖਾਰ ਖੁਵਾਉਣਾ, ਇੱਕ ਠੰਢ ਦੀ ਭੁੱਖ”) ਵਿਹਾਰ ਲਈ ਸੋਧ (“ਮੂਰਖਾਂ ਵਾਲੇ ਚੇਹਰੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੰਮੂ ਜਾਵੇਗਾ”)। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਥੋੜੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲੇਬਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੰਦਾ ਸੀ।

ਕੁੱਝ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ, ਜੋ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਢੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨਾਦਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਉਲੇਖ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਜਗਾ “ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ (RSV; ESV; MSG)। “ਬੁੱਢੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ” ਦੇ ਵਾਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੌਲੁਸ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਢੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ⁶⁰ ਦਾ ਅਨਾਦਰ ਕਰੇ। ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ “ਸੰਸਾਰਿਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਬਕਵਾਸ” (6:20) ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਪਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਇਨ੍ਹਾਂ “ਸੰਸਾਰਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ” ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ “ਵੱਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜੋ” ਲਵੇ।⁶¹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਵਿਚ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਪੌਲੁਸ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਵੇ? ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ “ਵੱਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜੋ” ਲਵੇਗਾ? ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ

ਗਲਤੀ ਵੱਲ ਦੁਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਾਕਾਰਾਤਮਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜੀਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਨਾ ਕਰੀਂ।” ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਂਕੜੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਉਹ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਦਲਦਲ ਵਿਚ ਹੀ ਧੱਸ ਨਾ ਜਾਵੀਂ। ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰ।” ਇਹ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਨਿਜੀ ਆਤਮਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ।

“ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹੋ” (4:7-9)

“ਅਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਲਈ ਆਪ ਸਾਧਨਾ ਕਰ।
 *ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰਕ ਸਾਧਨਾ ਤੋਂ ਲਾਭ ਥੋੜਾ ਹੈ ਪਰ ਭਗਤੀ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਲਾਭਵੰਤ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹੁਣ ਦਾ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। *ਇਹ ਬਚਨ ਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਮੰਨਣ ਜੋਗ ਹੈ।

ਆਇਤ 7. ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵਚਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (4:6), ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਆਇਤ 7 ਅਤੇ 9 ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ “ਗੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਣਾ” ਸੀ (NIV), ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਲਈ [ਆਪਣੇ] ਆਪ ਸਾਧਨਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਾਰੇਗੀ। ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸਾਧਨਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਆਤਮ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਅਕਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਐਥਲੈਟਿਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ।⁶² “ਸਾਧਨਾ” ὑπομάρω (*ਹੁਮਨਾਜ਼ੇ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ “ਜਿਮਨੇਜੀਅਮ” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। *ਹੁਮਨਾਜ਼ੇ* ਦਾ ਅਰਥ “ਅਭਿਆਸ,” “ਸਿਖਾਉਣਾ,” “ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ”⁶³ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਐਥਲੀਟ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇੱਕ ਤਰਗਮਾ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰਾਈ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ। ਫਿਲਿਪਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਫਿਟ ਰੱਖੋ।”

ਆਇਤ 8. ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਾਧਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਸਾਧਨਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰਕ ਸਾਧਨਾ ਤੋਂ ਲਾਭ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਥੋੜਾ” ਇਹ ਭਾਵ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦੇ ਲਈ “ਸਿਰਫ” ਦੇ ਲਈ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, “ਸਰੀਰਕ ਸਾਧਨਾ ਤੋਂ ਲਾਭ ਥੋੜਾ ਹੈ।” ਹੋਰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸ ਦਾ “ਮੁੱਲ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਹੈ” (NIV; NRSV; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਹਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, 20; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 12:1)। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ

ਸਰੀਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ।

ਪਰ, ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਸਾਧਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਸਾਧਨਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਲਤ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਰੀਰਕ ਸਾਧਨਾ ਤੋਂ ਲਾਭ ਖੋੜਾ ਹੈ,” ਜਦਕਿ **ਭਗਤੀ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਲਾਭਵੰਤ ਹੈ।**

“ਭਗਤੀ” ਦੇ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ εὐσέβεια (*ਯੂਸਬੀਆ*) ਅਤੇ ἁγιωσύνη (*ਥਿਓਸਬੀਆ*), ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਹਨ (2:2, 10; 3:16; 4:7)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸੋਲਾਂ ਵਾਰ ਆਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੌਂ ਇਸੇ ਪੱਤੀ ਵਿਚ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, *ਯੂਸਬੀਆ* ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰੇਮ”⁶⁴ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਣ ਦੇ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਾਂਗੇ, “ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗਹਿਰੇ ਆਦਰ ... ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”⁶⁵

ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਆਇਤ 8 ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਭਗਤੀ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਲਾਭਵੰਤ ਹੈ,” **ਕਿਉਂ ਜੋ ਹੁਣ ਦਾ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ।** ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਗਤੀ “ਕਿਉਂਜੋ ਹੁਣ ਦਾ ... ਵਾਇਦਾ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ,” ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਘਰ ਜਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਭਗਤੀ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਤੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਆਹਾਂ ਤੇ, ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਪਾਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਤੇ ਸਾਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਬਾਹਰੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਭਗਤੀ ਦੇ ਨਾਲ “ਕਿਉਂਜੋ ... ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ” – ਆਤਮਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਹਰ ਹੰਝੂ ਨੂੰ ਪੁੰਝ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਰੋਣਾ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਪਰਕਾਸ਼ 21:4)।⁶⁷ ਭਗਤੀ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ “ਦੇਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤਮ ਹੋਣਗੇ।”⁶⁸

ਆਇਤ 9. ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਾਕ **ਇਹ ਬਚਨ ਸਤ ਹੈ ਦਾ** ਤੀਸਰਾ ਪਰਗਟਾਵਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1:15; 3:1)। ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਰਣਨ 8ਵੀਂ ਆਇਤ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ 10 ਆਇਤ ਵੱਲ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ 8 ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ,⁶⁹ ਪਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਨੂੰ “ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ” (4:7) “ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਿਆਨ ਹੈ” **ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਮੰਨਣ ਜੋਗ ਹੈ।** ਗਲਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

“ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰਹੇ” (4:10)

¹⁰ਇਸੇ ਨਮਿੱਤ ਅਸੀਂ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਅਸਾਂ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਆਸ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 10. ਸਾਨੂੰ ਐਥਲੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਮਤਾ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਹਨ। ਆਇਤ 10 ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ” ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (4:8), ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਇਸੇ ਨਮਿੱਤ⁷⁰ ਅਸੀਂ⁷¹ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ**। “ਮਿਹਨਤ” ਅਤੇ “ਜਤਨ” ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ। “ਮਿਹਨਤ” κοπιῶ (*ਕੋਪੀਆਓ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, “ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਤਨ ਕਰੋ ... , ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ, ਮੁਸ਼ੱਕਤ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਸੰਘਰਸ਼,”⁷² ਥੱਕਣ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। “ਜਤਨ” ਸ਼ਬਦ ἀγωνίζομαι (*ਅਗੋਨੀਜ਼ੋਮਾਈ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਰਿਆ “ਐਗੋਨਾਇਜ਼” ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:25 ਵਿਚ *ਅਗੋਨੀਜ਼ੋਮਾਈ* ਨੂੰ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ। “ਦੇਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਐਥਲੀਟ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਮੇਹਨਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ?”

ਆਇਤ 10 ਵਿਚ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਫਲ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਆਮ ਲੱਛਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਣ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਉਹ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੀ: ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਸੀ।

“ਆਸ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ” ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ἐλπίζω (*ਐੱਲਪੀਜ਼ੋ*) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ⁷³ ਦੇ ਨਾਲ [ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼] ਦੀ ... ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।” ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਬੰਧਕ ἐπι (*ਏਪੀ*) ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਉਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ‘ਆਸ’ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ।”⁷⁴ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਆਸ ਮੁਰਦਾ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ (ਜੋ ਅਫ਼ਸੂਸ ਵਿਚ-ਹਰ ਜਗਾ ਮੌਜੂਦ ਸਨ), ਪਰ “ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ”⁷⁵ ਉੱਤੇ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੁੱਝ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ: **ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ**। ਅਸੀਂ ਵਾਕ “ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ” ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ।⁷⁶ ਪਰ, ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ “ਸਾਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਦਾ”? ਕੁੱਝ ਲੋਕ “ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪੱਧਰ” ਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਬੰਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜੋ ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ “ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪਕਤਾ” ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ “ਵਿਆਪਕਵਾਦੀ” ਨਹੀਂ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:30,

31; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:24) ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:18; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:15; 4:3)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਸਟੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ “ਬਚਾਉਣਾ” (σῶζω, ਸੋਜੋ) ਦੇ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਚਾਰ “ਕੁਦਰਤੀ ਖਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,”⁷⁷ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ” ਹੈ “ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਣ, ਸਵਾਸ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:25), “ਧਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ” ਵਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 5:45)। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਪੱਤੀ ਵਿਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2:3, 4)।

ਹੋਰਨਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਾਕ “ਸਾਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ” ਵਿਚ “ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ” ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਖਾਸ ਕਰਕੇ” (μάλιστα, ਮਲਿਸਤਾ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਸਟੀਕ ਹੋਣਾ” ਜਾਂ “ਹੋਰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ,” ਵਾਕ ਨੂੰ “ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ” ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੈਲੂਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਸਾਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ।”⁷⁸ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਸੂਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਰੋਬਟਸ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਬੇਹਤਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “(ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ) ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ (ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿਚ) ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ।”⁷⁹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।”⁸⁰ ਅਸਲ ਵਿਚ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 8:24; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:8, 9; 11:6)।

ਸਾਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਭਟਕਾ ਦੇਵੇ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਸ ਨੂੰ “ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀਏ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੈ।”

ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ

ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (4:1-5)

ਹਨੇਰੇ ਦਿਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਭਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਆਰਕਾਸਾਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਂ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ “ਹਨੇਰੇ ਦਿਨ” ਦੇਖੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਰਹਿਤ ਹੇਠਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਆਖਿਰਕਾਰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਖਿੜਕੀ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਕੁੱਝ ਕੰਮ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਰਫ ਡਰਾਫਟ ਲਿਖਣੇ) ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬੇਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ।

ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨੇਰੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ; ਅਸਲ ਵਿਚ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੋਣਗੇ (ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਨ) ਜੋ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ^੧ ਤੋਂ ਫੇਰ ਦੇਣਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਸਚਿਆਈ ਸੀ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਸਚਿਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਸਚਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਸਚਿਆਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ “ਪ੍ਰੰਤਰ-ਦੇ ਚਾਨਣ” ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ ੮:12)। ਅਰਥਾਤ, ਸਾਨੂੰ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਣ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗਾਈ ਵਾਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਭਰਨ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਨਿਰਦਈ ਜ਼ਮੀਰ (4:2)

ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੂਰੇ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟੇਫੀਆਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸਾਂ। ਟੇਫੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਸ਼ੀਨੀਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੇਪਰਮਿੰਟ ਸਟਿਕਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਟੇਫੀਆਂ ਦਾ ਸਪਿੰਨਰ ਇੱਕ ਮੈਟਲ ਟੇਬਲ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਚੌੜਾਈ ਵਿਚ ਟੇਫੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਖਿੱਚੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਬਾਰਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ – ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਟੇਬਲ ਲੰਬੀਆਂ ਸਟਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਲੰਬੀਆਂ ਸਟਿਕਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਠੰਢੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਰੋਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਚਪਟੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰੋਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਰੋਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧਦੀ ਗਈ, ਉਵੇਂ ਉਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਈਆਂ ਨਾਲ ਰੋਲ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲਾ ਭਾਗ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਸਖਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇਜ਼ ਗਰਮੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ।

ਹਰ ਵਾਰ ਜਦ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮੀਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗਰਮ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਾਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੇ. ਬੀ. ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ: “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾਗੇ ਹੋਏ ਮਾਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ।” ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:19 ਤੋਂ ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਓਹ “ਸੁੰਨ ਹੋ ਕੇ” ਜਾਂ “ਪੁਰਾਣੀ ਭਾਵਨਾ” (KJV)।^੨ ਯੂਜੀਨ ਐਚ. ਪੀਟਰਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ: “ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਸਫਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ” (4:2; MSG)।

“ਸੇਵਕ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨੋਟ (4:6)

ਪ੍ਰਾਰਥਕ ਨੂੰ “ਸੇਵਕ” ਕਹਿਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (1) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਬਦ “ਸੇਵਕ” ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਮਿਨਿਸਟਰ* ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਇੱਕ ਛੋਟੇ,” ਇੱਕ “ਨੈਕਰ” ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਲਾਤੀਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਈ. ਏ. ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ “ਖੁਦ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਬਣਾਉਣਾ” ਹੈ।⁸³ (2) “ਸੇਵਕ” ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆਤਮਿਕ ਨਾਂਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ “ਸੇਵਕ” ਕਹਿਣਾ ਲਿਖਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਇੱਕ “ਇੱਕ ਸੇਵਕ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਕ/ਦਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਹਰ ਕਿਸੇ ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਪੁਰਖ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ⁸⁴ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ (4:7, 8)

ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕੀ “ਅਭਿਆਸ” ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜੀਉਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਮ ਸਲਾਹ ਹੈ। ਜੈਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਊ. ਸਟੋਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਵਚਨ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮ ਕਥਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਧਾਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।⁸⁵

ਅਸੀਂ ਖਾਸ ਆਤਮਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੋੜਾਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੀ ਸੋਚਾਂਗੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਦੋੜਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਟੈਕ ਦੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਦੌੜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?”

ਗੰਭੀਰ ਸਵੈ-ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:5)। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਜਾਓ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ “ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਉਸਰ” ਜਾਓਗੇ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:7)।

ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ (4:7)

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ: ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਿੰਨ (ਜਿਵੇਂ ਅਗਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਹਿਦਾਇਤਾਂ) ਹੋ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਚਿੰਨ (ਜਿਵੇਂ “ਅੱਗੇ ਪੁੱਲ ਹੈ!”⁸⁶)। ਚੇਤਾਵਨੀ ਚਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ – ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪੁੱਲ ਤੇ ਚਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ! – ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਰਾਹ ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੜਕ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭੀੜ-ਭੜੱਕਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਚੇਤਾਵਨੀ ਚਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ; ਪਰ ਸਚਿਆਈ ਦੱਸਣ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਪੂਰਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਗਲਤੀ

ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਸੂਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਉ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਲੋਕ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀਆਂ ਰੱਖੀਏ।

ਇੱਕ ਅਵਿਨਾਸੀ ਸਿਹਰਾ (4:8)

2014 ਸੋਚੀ, ਰਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਓਲੰਪਿਕ ਵਿੰਨਰ ਗੇਮਸ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਵਰੇਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਟੈਲੀਵਿਯਨ ਨੇ ਕਦੀ ਕਦੀ ਖਾਸ ਦੌੜਾਕਾਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਤੋਂ ਹਾਨ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਓਲੰਪਿਕ ਐਥਲੀਟਸ ਕੁੱਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:25 ਵਿਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ: “ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਸੰਜਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ... ਸੇ ਉਹ ਤਾਂ ਨਾਸਵਾਨ ਸਿਹਰੇ ਨੂੰ ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸੀ ਸਿਹਰੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।” “ਨਾਸਵਾਨ ਫੁੱਲ” ਖਿਡਾਰੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਸੀ। ਅਕਸਰ ਇਹ ਜੈਤੂਨ ਦੀ ਟਹਿਣੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ “ਅਵਿਨਾਸੀ” ਸਿਹਰੇ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਦੀ ਵੀ ਮੁਰਝਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਇਸ ਜਿੱਤ ਦੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ (ਪਰਕਾਸ਼ 2:10), ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, “ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਓਲੰਪਿਕ ਟੀਮ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਖਿਲਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।”⁸⁷

ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ (4:10)

ਕਮੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲੈਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਸ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਰੱਖੀਏ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਤੀਸਰਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ ਫਰੈਡਰਿਕ ਵਿਲੀਅਮ ਦਨਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈੱਸ, 2000), 905. ²ਡਬਲਿਯੂ. ਈ. ਵਾਇਨ, ਮੈਰਿਲ ਐੱਫ. ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਇਟ, *ਜੂਨੀਅਰ, ਵਾਇਨਸ ਕੰਪਲੀਟ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ* (ਨੈਸਵਿਲ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1985), 354; ਬਾਉਰ, 1044. ³Wਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਆਪਣੀ ਦੂਸਰੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ “ਅੰਤ ਦਿਆਂ ਦਿਨਾਂ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:1-9), ਇੱਕ ਵਾਕ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਜੁੱਗ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:1, 2)। “ਕੁੱਝ ਪਹਿਲੇ ਮਿਲੇਨੀਅਮਨਿਸਟਸ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਆਗ ਵਿਚ “ਇੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਦੁੱਖ” ਸੀ। ⁴ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਕਿ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ, ਆਇਤ 7 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਬੁੱਢੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ

ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਾ।" "ਕਹਾਣੀਆਂ" ਸ਼ਾਇਦ ਆਇਤ 3 ਦੇ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ (ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, "ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਹੈ")। ⁶ਆਰਚੀਬਾਲਡ ਥੋਮਸ ਰੋਬਟਸਨ, *ਵਰਡ ਪਿਕਚਰਸ ਇਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਜਿਲਦ 4, ਦ ਅਪਿਸਟਲ ਆਫ ਪੌਲ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, 1931), 578. ⁷ਸ਼ਬਦ "ਧਰਮ-ਤਿਆਗ," "ਧਰਮ-ਤਿਆਗ," ਅਤੇ "ਧਰਮ ਰਹਿਤ" ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ⁸ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 224. ⁹ਇਹ ਸ਼ਬਦ $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ (ਪ੍ਰੋਸ, "ਦੇ ਕੋਲ, ਵੱਲ") ਅਤੇ $\epsilon\chi\omega$ (ਈਕੋ, "ਹੈ, ਫੜਣਾ") ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ¹⁰ਬਾਉਰ, 880.

¹¹ਪਲੈਨੇਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਮਨੋਹਰਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। KJV ਵਿਚ "ਬਹਿਕਾਉਣਾ" ਹੈ। ¹²KJV ਵਿਚ "ਸ਼ਤਾਨ" ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਤਾਨ ($\delta\iota\acute{\alpha}\beta\omicron\lambda\omicron\varsigma$, *ਡਾਇਆਬਿਲੋਸ*) ਹੈ। ਇਹ ਬਦਚੁਰਾਂ ਹਨ, ਸ਼ਤਾਨ ਦੀਆਂ ਏਜੰਟਾਂ। ¹³ਡਾਕਟਰਿਨ ਆਫ ਡੀਮਨਸ "ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਸਰੋਤ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ¹⁴ਜੌਨ ਫਲਾਵੇਲ ਤੋਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ, *ਦੀ ਹੌਲ ਵਰਕਸ ਆਫ ਦੀ ਰੈਵਰੈਂਡ ਸਿਸਟਰ ਜੌਨ ਫਲਾਵੇਲ*, ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ. (ਪੈਸਲੇ, ਸਕੋਟਲੈਂਡ: ਏ. ਵੇਅਰ ਐਂਡ ਏ. ਐਮ ਲੀਨ, 1770), 4:267. ¹⁵ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ, *ਦ ਲੈਟਰਸ ਟੂ ਤਿਮੋਥੀ, ਟਾਈਟਸ, ਐਂਡ ਫਿਲੇਮੋਨ*, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ (ਫਿਲਡੇਲਫੀਆ: ਵੇਸਟਮੈਸਟ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1975), 92. ¹⁶ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਅਦਾਕਾਰ, ਮੁਖੌਟੇ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਕਪਟੀ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੇ ਲਈ "ਮੁਖੌਟੇ ਪਾਉਂਦੇ" ਹਨ। ¹⁷ਬਾਉਰ, 1038. ¹⁸ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 367. ¹⁹ਜੌਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਊ. ਸਟੈਟ, *ਗਾਰਡ ਦ ਟਰੱਥ: ਦ ਮੈਸੇਜ ਆਫ 1 ਤਿਮੋਥੀ ਐਂਡ ਟਾਈਟਸ*, ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਸਪੀਕਸ ਟੂਡੇ (ਡਾਨਰਸ ਗਰੂਪਸ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਇੰਟਰਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1996), 112. ²⁰ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ।

²¹ਜੇਸੇਫੁਸ ਵਾਰਸ 2.8.2. ਏਸਨੇਸ ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਯਹੂਦੀ ਪੰਥ ਸੀ ਜੋ ਦੂਸਰੀ ਸਦੀ ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਸਦੀ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਫਲਿਸਤੀਨ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਨ 1900 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ (ਕੁਮਰਾਨ) ਦੇ ਨੇੜੇ ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪੁਸ਼ਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ।

²²ਇਹ ਬਿਆਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੁਆਰੇ ਰਹਿ ਕੇ ਜੀਉਣ ਗੁਜ਼ਾਰਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ²³ਜੈਰਾਡ ਕਲਕਿਨ, *ਏ ਕੈਥੋਲਿਕ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਬਿਓਲੋਜੀ* ਵਿਚ, "ਸੈਲਾਬਸੀ" (ਲੰਡਨ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, 1967), 2:11-13.

²⁴ਆਇਰੀਨੀਅਸ *ਅਗੈਨਸਟ ਹੈਰੇਸਿਸ* 1.24.2. ²⁵ਆਂਨ ਅੰਗਜ਼ੇਟੇਸਨ *ਟੂ ਚੈਸਿਟੀ ਟਰਟੂਲੀਅਨ* 13. ²⁶"ਭੋਜਨਾਂ" $\beta\rho\acute{\omega}\mu\alpha$ (*ਬਰੋਮਾ*) ਤੋਂ ਹੈ, "ਜੋ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" (ਬਾਉਰ, 184)। KJV ਵਿਚ "ਮਾਸ" ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ²⁷ਸ਼ਬਦ "ਅਤੇ ਹਿਮਾਇਤ" NASB ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁੱਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੋਜਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਖਾਣ। NIV ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ "ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਹ।" ²⁸ਬਾਉਰ, 103. ²⁹ਮਰਕੁਸ 7:19 ਵਿਚ ਪ੍ਰੈਰਿਤ "ਸੰਪਾਦਕੀ ਨੋਟ" ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ।

³⁰ਬਾਉਰ, 639; ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 510, 512.

³¹ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 346-47. "ਗਿਆਨ" 2:4 ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ³²ਬਾਉਰ, 369. ³³2:4 ਵਿਚ "ਸਤਾ" ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ³⁴ਬਾਉਰ, 572-73; ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 137. ³⁵"ਤਿਆਗਣ" $\acute{\alpha}\pi\omicron\beta\lambda\eta\tau\omicron\varsigma$ (*ਅਪੋਬਲਟੋਸ*) ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ $\acute{\alpha}\pi\omicron$ (*ਅਪੋ*, "ਦੂਰ, ਤੋਂ") ਤੇ $\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$ (*ਬਲੇ*, "ਸੁੱਟਣਾ") ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੈ। (ਬਾਉਰ, 107; ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 519.) ³⁶ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ "ਚੰਗੀ" ਹੈ ਅਤੇ "ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਜੋਗ" ਨਹੀਂ ਹੈ – ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂਨੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। (ਉਹ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।) ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਪਾਪਪੂਰਣ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਹੈ: ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।" ³⁷ਬਾਉਰ, 9-10. ³⁸ਅਸਲੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿਚ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਉਪਪਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ" ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ³⁹ਪਹਿਲਾਂ 2:1 ਵਿਚ ਵੀ ਅਸੀਂ *ਐਨਟੈਕਸਿਸ* ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਦੀ ਖਾਸ ਵਰਤੋਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ" ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋਰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਹੈ। ⁴⁰ਬਾਉਰ, 339-40.

⁴¹ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਚੀਨ ਲੇਖਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ, 4:5 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ⁴²ਵਾਰਨ ਡਬਲਿਊ. ਵਾਇਸਬੇ, *ਦ ਬਾਈਬਲ ਐਕਪੋਜੀਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ: ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਜਿਲਦ 2 (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ:

ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989), 225. ⁴³ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਗਾਹਬਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਸੇਵਕ" ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:6 ਦੇਵਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ⁴⁴ਮਸੀਹ ਦਾ "ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ ਬਣਨ" ਦੇ ਲਈ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਛੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਵੱਲ "ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ" ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਸੀ। ⁴⁵ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 357-58; ਬਾਉਰ, 1042. ⁴⁶NASB *ਡਾਇਕਨੇਸ* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੇਵਕ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:21)। ⁴⁷"ਨਿਹਚਾ" ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ⁴⁸ਗੱਲਾਂ *λόγος (ਲੋਗੋਸ)* ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ⁴⁹ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 4:4; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:2; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:12-14. ⁵⁰ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:10.

⁵¹ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 435-36; ਬਾਉਰ, 341. ⁵²ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:6; CJB; ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:16; ਪਰਕਾਸ਼ 10:9. ⁵³ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 244; ਬਾਉਰ, 767. ⁵⁴ਮੂੰਹ ਮੋੜਾ *παραπέτομαι (ਪੈਰਾਪੈਟੋਮਾਈ)* ਤੋਂ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਤੀਤੁਸ 3:10. ⁵⁵ਅਧਿਆਇ 1:4 ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਕਹਾਣੀਆਂ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁵⁶ਅਧਿਆਇ 1:9 ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਅਪਵਿੱਤਰਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁵⁷ਬਾਉਰ, 173. ⁵⁸ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 490. ⁵⁹ਉਸੇ ਸਥਾਤ ਤੇ, 445. ⁶⁰ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ 5:2, 3)।

⁶¹ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਤੁਲਨਾ 1:4 ਵਿਚਲੀਆਂ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ⁶²ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 9:16; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:24-27; ਗਲਾਤੀਆਂ 2:2; 5:7; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:16; 3:12-14; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:5; 4:7, 8. ⁶³ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 216; ਬਾਉਰ, 208. ⁶⁴ਬਾਉਰ, 412. ਵੇਖੋ 2:2. ⁶⁵ਵਾਲਟਰ ਡਬਲਿਯੂ. ਵੈਸਲ ਅੰਡ ਜੋਰਜ ਡਬਲਿਯੂ. ਨਾਇਟ III, 1 ਅਤੇ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਨੋਟਸ, *ਦ NIV ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ*, ਸੋਧ. ਕੋਨੇਥ ਬਾਰਕਰ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜੌਡੇਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1985), 1837. ⁶⁶ਤੀਤੁਸ 3:8 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਭਲੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ "ਗੁਣਕਾਰਾ" (ὠφέλιμος, *ਓਫੀਲੀਮੋਸ*) ਹਨ। ⁶⁷ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ [ζωή, *ਜ਼ੋਏ*] ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ, ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:10. ⁶⁸ਡੋਨਾਲਡ ਗੁਥਰੀ, *ਦ ਪਾਸਟਰਲ ਅਪਿਸਲਸ*, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਟਿੰਡਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੇਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਡਰਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1990), 107. ⁶⁹ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਦੋਵੇਂ ਆਇਤਾਂ 8 ਅਤੇ 9 "ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ" ਅਤੇ "ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਯੋਗ" ਹਨ। ⁷⁰"ਇਸ ਲਈ" *γάρ (ਗਾਰ)* ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਣ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

⁷¹ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਲੋਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪਾਦਕੀ ਅਸੀਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ⁷²ਬਾਉਰ, 558. ⁷³ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 319. ⁷⁴ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 311-12. ⁷⁵ਇਹ ਵਾਕ "ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ" 3:15 ਵਿਚ ਵੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁷⁶ਵੇਖੋ 1:1; 2:3. ⁷⁷ਬਾਉਰ, 982. ⁷⁸ਟੀ. ਸੀ. ਸਕੋਟ, "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚਰਮਪੱਤਰ": 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:13 ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ," *ਜਰਨਲ ਆਫ ਬਿਬਲੀਕਲ ਸਟੱਡੀਜ਼* n.s 30 ਨੰ. 1 (ਅਪ੍ਰੈਲ 1979): 173-77. ⁷⁹ਜੇ. ਡਬਲਿਯੂ. ਰੇਬਰਟਸ, *ਲੇਟਰਸ ਟੂ ਤਿਮੋਥੀ*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1964), 50. ⁸⁰ਵੈੱਸਲ ਅਤੇ ਨਾਇਟ, 1840.

⁸¹ਇਹ 4:1-5 ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਬੰਦਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:18)। ⁸²ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸੇ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ "ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਕਠੋਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ" (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:12-15)। ⁸³ਈ. ਏ. ਜੱਜ ਰੋਮੀ ਮੈਕਵੇਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੀ, ਗ੍ਰੇਟਰ ਸਿਡਨੀ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ (ਉਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ, ਡੈਲ ਹਾਰਟ-ਮੈਨ, ਫਰਵਰੀ 23, 2014)। ⁸⁴ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 20:26; ਰੋਮੀਆਂ 12:6-8, 11; ਗਲਾਤੀਆਂ 5:13; 1 ਪਤਰਸ 4:10, 11. ⁸⁵ਸਟੈਟ, 117. ⁸⁶ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਵਾਇਸਬੋ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, 225. ⁸⁷ਬੁਰੂਸ ਬਾਰਟਨ, ਡੇਵਿਡ ਆਰ. ਵੀਰਮੈਨ, ਅਤੇ ਨਾਇਲ ਵਿਲਸਨ, 1 *ਤਿਮੋਥੀ*, 2 *ਤਿਮੋਥੀ*, *ਟਾਇਟਸ*, ਲਾਇਫ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵਹੀਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਟਿੰਡਲ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1993), 83.